

การเปรียบเทียบการใช้ศัพท์

หลังจากที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ศัพท์ดังแสดงรายละเอียดในบทที่ 3 แล้ว ผู้วิจัยได้นำ การแปรของศัพท์เหล่านั้นมาเปรียบเทียบกัน โดยมีการทำงานเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยพิจารณาการแปรของศัพท์ทุกศัพท์ที่ละศัพท์โดยจัดเป็นกระสวน ของการแปร วิธีการในการจัดกระสวนมีดังนี้

4.1.1 แสดงศัพท์ที่ปรากฏในจุดเก็บข้อมูลต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย กล่าวคือ ศัพท์ที่ใช้ใน 3 จุดจะมาก่อนศัพท์ที่ใช้เพียง 2 จุด และ 1 จุดตามลำดับ

4.1.2 ศัพท์ที่ปรากฏทั้ง 3 จุด ผู้วิจัยจะแสดงในลำดับ สฎ. ตามด้วย นศ. ตามด้วย สช. โดยใช้เครื่องหมาย = ระหว่างจุดเก็บข้อมูล

4.1.3 ศัพท์ที่ปรากฏในจุดเก็บข้อมูล 2 จุด ผู้วิจัยแสดงจุดเก็บข้อมูลที่ใช้ ศัพท์เหมือนกัน โดยใช้เครื่องหมาย = ไว้ระหว่างกลาง สำหรับการเรียงลำดับจุดเก็บข้อมูล นั้น ลำดับให้ สฎ. มาก่อน นศ. และ สช. เสมอ และให้ นศ. มาก่อน สช. เสมอ

4.1.4 ศัพท์ที่ปรากฏเฉพาะที่จุดเก็บข้อมูลเพียงจุดเดียว ผู้วิจัยก็จะใส่ชื่อจุด เก็บข้อมูลนั้น

4.1.5 ในกรณีที่จุดเก็บข้อมูลใช้ศัพท์คนละศัพท์ ผู้วิจัยใช้เครื่องหมาย / คั่นกลางชื่อจุดเก็บข้อมูลนั้น

4.1.6 ในกรณีที่มีการใช้ศัพท์ในลักษณะเดียวกัน เช่น สฎ.= นศ.= สช. หรือ สฎ.= นศ. หรือ นศ. หรืออื่น ๆ ผู้วิจัยใช้ตัวเลขยกกำลัง แสดงจำนวนครั้งที่มีการใช้ศัพท์ในลักษณะเดียวกัน คือ หากมีลักษณะ สฎ.= นศ.= สช. จำนวน 2 ครั้ง ก็จะใช้กระสวน (สฎ.= นศ.= สช.)² เป็นต้น

ตัวอย่าง เช่น

หน่วยบรรณ "ห้อง" ศัพท์ที่ปรากฏในหน่วยบรรณนี้มี 1 ศัพท์ ไค้แก๋ ตุง ซึ่งใช้ในจุดเก็บข้อมูลทุกจุด ดังนั้นกระสวนที่ได้ก็คือ สฎ.= นศ.= สช.

หน่วยบรรณ "กระแต" ศัพท์ที่ปรากฏในหน่วยบรรณนี้มี 2 ศัพท์ สฎ. และ นศ. ใช้ศัพท์เดียวกัน 1 ศัพท์คือ แต ส่วน สช. ใช้ศัพท์ หนูเหยียะ กระสวนที่ได้ก็คือ สฎ.= นศ./สช.

หน่วยบรรณ "แต่งงาน" ศัพท์ที่ปรากฏในหน่วยบรรณนี้มี 3 ศัพท์ นศ. และ สช. ใช้ศัพท์เดียวกัน 1 ศัพท์คือ ไหว้เมีย สช. ใช้ศัพท์อีกศัพท์หนึ่งคือ กินเหนียว ส่วน สฎ. ใช้ แต่งงาน ดังนั้นกระสวนของหน่วยบรรณนี้ก็คือ นศ.= สช./สฎ./สช. เป็นต้น

ในการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้กระสวนทั้งหมด 58 กระสวน¹ จัดเป็น 6 ประเภทดังนี้

ก) ประเภท 1 ศัพท์ คือศัพท์ที่ภาษาดั้งเดิมทั้งสามใช้เหมือนกัน ไค้แก๋ กระสวนที่ 1 คือ สฎ.= นศ.= สช. มีจำนวน 1,873 หน่วยบรรณ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"เข็มขัด"	สายเอว	สายเอว	สายเอว

¹ กุศารางที่ 2 หน้า 105.

ข) ประเภท 2 ศัพท์ มี 5 ประเภทย่อยซึ่งประกอบด้วย 15 กระจาย

ได้แก่

1) ศัพท์ที่ภาษาถิ่นทั้งสามใช้เหมือนกันทั้งศัพท์ที่ 1 และศัพท์ที่ 2

ได้แก่ กระจายที่ 2 คือ (สฎ.= นศ.= สช.)² มีจำนวน 15 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"แคร"	แคร	แคร	แคร
	ร้าน	ร้าน	ร้าน

2) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสองถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2 ใช้เพียงถิ่น

เดียว ได้แก่ กระจายที่ 4 - 6

กระจายที่ 4 คือ สฎ.= นศ./สช. มีจำนวน 111 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"น้อง"	น้อง	น้อง	-
	-	-	ลูกแดงป่อง

กระจายที่ 5 คือ สฎ.= สช./นศ. มีจำนวน 92 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ไพลาร้า"	ไพลาร้า	-	ไพลาร้า
	-	กาล้วงหม้อ	-

กระจายที่ 6 คือ นศ.= สช./สฎ. มีจำนวน 168 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"กระดิน"	-	คอเบา	คอเบา
	คอเทศ	-	-

3) ศัพท์ที่ 1 และศัพท์ที่ 2 แต่ละศัพท์ใช้เหมือนกันสองถิ่น ได้แก่

กระจายที่ 7 - 9

กระสวยที่ 7 คือ สฎ.= นศ./นศ.= สช. มีจำนวน 19 หน่วยบรรด

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ฉุน (พริก,หอม)"	ฉุน	ฉุน	-
	-	ผิง	ผิง

กระสวยที่ 8 คือ สฎ.= สช./นศ.= สช. มีจำนวน 10 หน่วยบรรด

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"มะเร็ง"	มะเร็ง	-	มะเร็ง
	-	รวค	รวค

กระสวยที่ 9 คือ สฎ.= สช./สฎ.= นศ. มีจำนวน 3 หน่วยบรรด

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"คำ (ข้าว)"	ถัม	-	ถัม
	ช้อม	ช้อม	-

4) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามดิน ส่วนศัพท์ที่ 2 ใช้เพียงดินเดียว

ได้แก่ กระสวยที่ 10 - 12

กระสวยที่ 10 คือ สฎ.= นศ.= สช./นศ. มีจำนวน 43 หน่วยบรรด

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"เข้าครู"	เข้ามีค	เข้ามีค	เข้ามีค
	-	ฉึกหมอก	-

กระสวยที่ 11 คือ สฎ.= นศ.= สช./สฎ. มีจำนวน 27 หน่วยบรรด

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"คุ่มหู"	ทองหู คุ่มหู	ทองหู	ทองหู
	-	-	-

กระสวยที่ 12 คือ สฎ.= นศ.= สช./สช. มีจำนวน 40 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"สะตอ(เม็ดใหญ่)"	ตอหนัก	ตอหนัก	ตอหนัก
	-	-	ตอกาน

5) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสองถิ่น
ได้แก่ กระสวยที่ 13 - 15

กระสวยที่ 13 คือ สฎ.= นศ.= สช./สฎ.= นศ. มีจำนวน 8

หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ทอพี"	ลูกอม	ลูกอม	ลูกอม
	ข้าวผี	ข้าวผี	-

กระสวยที่ 14 คือ สฎ.= นศ.= สช./นศ.= สช. มีจำนวน 22 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"หลอกหลวง"	ต้ม	ต้ม	ต้ม
	-	ปลิ้น	ปลิ้น

กระสวยที่ 15 คือ สฎ.= นศ.= สช./สฎ.= สช. มีจำนวน 9 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"รอ"	ถ่า	ถ่า	ถ่า
	เคร่า	-	เคร่า

ค) ประเภท 3 ศัพท์ มี 7 ประเภทย่อยซึ่งประกอบด้วย 27 กระสวย

ได้แก่

1) ศัพท์ที่ภาษาถิ่นทั้งสาม ใช้แตกต่างกันทั้ง 3 ศัพท์ ได้แก่

กระสวยที่ 3 คือ สฎ./ นศ./ สช. มีจำนวน 69 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"พริกหยวก"	เผ็ดโป้ง	-	-
	-	คิปล็คอกใหญ่	-
	-	-	ลึปลึหยวก

2) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสองต้น ส่วนศัพท์ที่ 2 และศัพท์ที่ 3 แต่ละศัพท์ใช้เพียงต้นเดียว ได้แก่ ภาระส่วนที่ 16 - 24

ภาระส่วนที่ 16 คือ สฎ.= นศ./สฎ./สช. มีจำนวน 3 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"เลวทรม, คำซ้ำ"	เลว	เลว	-
	ไซ	-	-
	-	-	หลากา

ภาระส่วนที่ 17 คือ สฎ.= นศ./นศ./สช. มีจำนวน 5 หน่วยย่อย ได้แก่

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"หมก"	เกลี้ยง	เกลี้ยง	-
	-	ฉาก	-
	-	-	หมัก

ภาระส่วนที่ 18 คือ นศ.= สช./สฎ./นศ. มีจำนวน 4 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"สาร์ท เกือนลิบ"	-	ซิงเปรต	ซิงเปรต
	รับคายาย	-	-
	-	ตั้งคายาย	-

ภาระส่วนที่ 19 คือ สฎ.= สช./สฎ./สช. มีจำนวน 4 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"สาบาน"	บด	-	บด
	สาบาน	-	-
	-	เคน	-

กระสวนที่ 20 คือ สฎ. = สช./นศ./สช. มีจำนวน 3 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ท้าวไตร"	ท้าวไตร	-	ท้าวไตร
	-	ลงโบลัด	-
	-	-	สวคมนตรี

กระสวนที่ 21 คือ นศ. = สช./สฎ./สช. มีจำนวน 8 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"กำกวม, คลุมเครือ"	-	กำกวม	กำกวม
	คลุมเครือ	-	-
	-	-	หลวมเหลื่อม

กระสวนที่ 22 คือ นศ. = สช./ (สฎ.)² มีจำนวน 5 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ชี้เหว"	-	โหมระ	โบริะ
	อยู่ชั้น	-	-
	ชี้แรงชี้เหง	-	-

กระสวนที่ 23 คือ สฎ. = สช./ (นศ.)² มีจำนวน 3 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"จุด"	จุด	-	จุด
	-	ลาก	-
	-	ชัก	-

กระสวยที่ 24 คือ $สฎ. = นศ. / (สช)^2$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ไค้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"กะแซ่"	น้ำหวานเมา	น้ำหวานเมา	-
	-	-	หวาง
	-	-	น้ำตาลเมา

3) ศัพท์ที่ 1 และศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสองถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 3 ใช้เพียงถิ่นเดียว ไค้แก่ กระสวยที่ 25 - 31

กระสวยที่ 25 คือ $สฎ. = นศ. / นศ. = สช. / สฎ.$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ

ไค้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"หิว (อาหาร)"	เนือย	เนือย	-
	-	อฮาก	อฮาก
	หิว	-	-

กระสวยที่ 26 คือ $สฎ. = นศ. / สฎ. = สช. / สช.$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ

ไค้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"ใส"	ถู	ถู	-
	ใส	-	ใส
	-	-	ชุก

กระสวยที่ 27 คือ $สฎ. = นศ. / สฎ. = สช. / นศ.$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ

ไค้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"ชวิก"	หอ	หอ	-
	ชวิก	-	ชวิก
	-	พัน	-

กระสวนที่ 28 คือ สฎ.= สช./นศ.= สช./นศ. มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ชลูกชลิก"	โซละเซละ	-	โซลงเซลง
	-	ชลูกชลิก	ชลูกชลิก
	-	พอน้ำหอเหยื่อ	-

กระสวนที่ 29 คือ (สฎ.= นศ.)²/สช. มีจำนวน 2 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ตะกริว"	คิวซึก	คิวซึก	-
	คิวจับ	คิวจับ	-
	-	-	คิวกิน

กระสวนที่ 30 คือ (นศ.= สช.)²/สฎ. มีจำนวน 3 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ไช้ทรพิษ"	-	ฝีกาษ	ฝีกาษ
	-	ไชน้ำ	ไชน้ำ
	ไช้ทรพิษ	-	-

กระสวนที่ 31 คือ (สฎ.= สช.)²/นศ. มีจำนวน 2 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ตะกอน"	ตะกอน	-	ตะกอน
	กอน	-	กอน
	-	หมวน	-

4) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2 และศัพท์ที่ 3 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ได้แก่ 32 - 36

32 คือ สฎ.= นศ.= สช./สฎ./นศ. มีจำนวน 2 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ครกไม้แป้ง"	ครกบค	ครกบค	ครกบค
	ครกไม้	-	-
	-	หินบค	-

33 คือ สฎ.= นศ.= สช./สฎ./สช. มีจำนวน 2 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"จ๊ะ"	จ๊ะ	จ๊ะ	จ๊ะ
	หลือกแกก	-	-
	-	-	หัวใจสายคอ

34 คือ สฎ.= นศ.= สช./นศ./สช. มีจำนวน 5 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"มันสำปะหลัง"	มันเทศ	มันเทศ	มันเทศ
	-	มันตัน	-
	-	-	มันหุ้ง

35 คือ สฎ.= นศ.= สช./ $(นศ.)^2$ มีจำนวน 4 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"การเล่นขวางเม็ค"	ทอขราว	ทอขราว	ทอขราว
มะม่วงหิมพานคี่ขัง	-	คว่างราว	-
วางบนราวไม้"	-	ทอขหัวครก	-

กระสวนที่ 36 คือ สฎ. = นศ. = สช. / (สช.)² มีจำนวน 2 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ลูกกลูกกลม"	บักบัก	บักบัก	บักบัก
	-	-	ชกชก
	-	-	กุกกุก

5) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสองถิ่น และศัพท์ที่ 3 ใช้เพียงถิ่นเดียว ไค้แก่กระสวนที่ 37 - 39

กระสวนที่ 37 คือ สฎ. = นศ. = สช. / นศ. = สช. / นศ. มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ไค้แก่

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"กระดาก"	อาย	อาย	อาย
	-	บักสี่	บักสี่
	-	เหมียม	-

กระสวนที่ 38 คือ สฎ. = นศ. = สช. / สฎ. = สช. / นศ. มีจำนวน 3 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"เปิด (ภาษาที่มีฝาปิด)"	เปิด	เปิด	เปิด
	เลิก	-	เลิก
	-	เปิด	-

กระสวนที่ 39 คือ สฎ. = นศ. = สช. / นศ. = สช. / สฎ. มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ไค้แก่

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"เตะ"	ถีบ	ถีบ	ถีบ
	-	ฉีก	ฉีก
	เท้า	-	-

6) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2 และศัพท์ที่ 3 แต่ละศัพท์ใช้เหมือนกันสองถิ่น ใต้แก่ ภาระส่วนที่ 40 คือ $สฎ. = นศ. = สช. / (นศ. = สช.)^2$ มีจำนวน 2 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"คำที่ผู้หญิงใช้คำผู้ชาย"	ศกฉว้หอ	ศกห้วหอ	ศกห้วหอ
	-	ศกห้ว	ศกห้ว
	-	ฉากห้ว	ฉากห้ว

7) ศัพท์ที่ 1 และศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 3 ใช้เพียงถิ่นเดียว ใต้แก่ ภาระส่วนที่ 41 คือ $(สฎ. = นศ. = สช.)^2 / สช.$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ใต้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"นกเค้าแมว"	นคชุก	นคชุก	นคชุก
	นคพิทิต	นคพิทิต	นคพิทิต
	-	-	นคพิทิตพิทิต

8) ศัพท์ที่ 1 และศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 3 ใช้เหมือนกันสองถิ่น ใต้แก่ ภาระส่วนที่ 42 คือ $(สฎ. = นศ. = สช.)^2 / นศ. = สช.$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ใต้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"โกธจก"	จุน	จุน	จุน
	จิว	จิว	จิว
	-	เคือค	เคือค

ง) ประเภท 4 ศัพท์ มี 4 ประเภทย่อยซึ่งประกอบด้วย 3 ภาระส่วน ได้แก่

1) ศัพท์ที่ภาษาถิ่นทั้งสามใช้แตกต่างกันทั้ง 4 ศัพท์ ได้แก่ ภาระส่วนที่

43 - 44

ภาระส่วนที่ 43 คือ $(\text{สฎ.})^2/\text{นศ.}/\text{สช.}$ มีจำนวน 3 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"เซมา(ที่เกิดจากการหุงต้ม)"	มีคหม้อ	-	-
	ควินไฟ	-	-
	-	เหม็งสุรา	-
	-	-	ซีเหมา

ภาระส่วนที่ 44 คือ $\text{สฎ.}/(\text{นศ.})^2/\text{สช.}$ มีจำนวน 3 หน่วยย่อย

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"การเล่นชายหม้อข้าว- หม้อแกงของเด็ก ๆ"	เล่นชายข้าวแกง	-	-
	-	เล่นข้าวหอยเลียง	-
	-	เล่นข้าวหุงเลียง	-
	-	-	เล่นพรก- ข้าวหอยเลียง

2) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสองถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2, 3 และ 4 แต่ละศัพท์
ใช้เพียงถิ่นเดียว ได้แก่ ภาระส่วนที่ 45 - 47

ได้แก่

ภาระส่วนที่ 45 คือ $\text{นศ.} = \text{สช.}/(\text{สฎ.})^2/\text{สช.}$ มีจำนวน 1 หน่วยย่อย

	สฎ.	นศ.	สช.
"กางเกงใน"	-	กางเกงลิง	กางเกงลิง
	เกงลิง	-	-
	เกงใน	-	-
	-	-	กางเกงใน

ไค้แก

กระสวยที่ 46 คือ สฎ.= สช./ (นศ.)³ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ

	สฎ.	นศ.	สช.
"คอแธ"	คอแธ	-	คอแธ
	-	หุ้ง	-
	-	ยัว	-
	-	หยอก	-

กระสวยที่ 47 คือ นศ.= สช./สฎ./นศ./สช. มีจำนวน 3 หน่วยอรรถ

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
"ออเซาะ"	-	ทำแคง	ทำแคง
	ลูกแคงเด้า	-	-
	-	ทำนุ้ย	-
	-	-	ทำเอี้ยค

3) ศัพท์ที่ 1 และศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสองถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 3 และ 4 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ไค้แก กระสวยที่ 48 คือ สฎ.= นศ./นศ.= สช./สฎ./สช. มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ไค้แก

	สฎ.	นศ.	สช.
"หมอมกะหรง,	โห่งเหอ้ง	โห่งเหอ้ง	-
หมอมสูงชะลูด"	-	ชีกาง	ชีกาง
	โกร้งแครง	-	-
	-	-	โห่ง

4) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2 และ 3 แต่ละศัพท์ใช้เหมือนกันสองถิ่น และศัพท์ที่ 4 ใช้เพียงถิ่นเดียว ใต้แก่ ภาระส่วนที่ 49 คือ

	สฎ.	นศ.	สช.
"โกรธ"	โกรธ	โกรธ	โกรธ
	หวิบ	หวิบ	-
	-	วิบ	วิบ
	ฉิว	-	-

จ) ประเภท 5 ศัพท์ มี 4 ประเภทย่อยซึ่งประกอบด้วย 4 ภาระส่วน ใต้แก่

1) ศัพท์ที่ภาษาถิ่นทั้งสามใช้แตกต่างกันทั้ง 5 ศัพท์ ใต้แก่ ภาระส่วนที่ 50 คือ $\text{สฎ.}/(\text{นศ.})^2/(\text{สช.})^2$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ใต้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"สว่าง"	กอกบิถ	-	-
	-	เหล็กบิถหลา	-
	-	เหล็กคอกบอน	-
	-	-	เหล็กบิถ
	-	-	เหล็กไซ

2) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสองถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2, 3, 4 และ 5 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ใต้แก่ ภาระส่วนที่ 51 คือ $\text{สฎ.} = \text{สช.}/(\text{นศ.})^2/(\text{สช.})^2$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ใต้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"มะเขือหวง"	เขือช้อย	-	เขือก้อย
	-	เขือเทศ	-
	-	-	เขือเมือง
	-	-	เขือตุน

3) ศัพท์ที่ 1 และศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสองถึง ส่วนศัพท์ที่ 3, 4 และ 5 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ได้แก่ ภาวส่วนที่ 52 คือ $(\text{นศ.} = \text{สช.})^2 / \text{สฎ.} / (\text{สช.})^2$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ

	สฎ.	นศ.	สช.
"นิกเดียว,น้อยมาก"	-	หิกหุ้ย	หิกหุ้ย
	-	หนิค	หิก
	ซึ้ง	-	-
	-	-	แต็ค
	-	-	คั้งฉิก

4) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามถึง ส่วนศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสองถึง และศัพท์ที่ 3, 4 และ 5 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ได้แก่ ภาวส่วนที่ 53 $\text{สฎ.} = \text{นศ.} = \text{สช.} / \text{นศ.} = \text{สช.} / (\text{สช.})^2 / \text{สฎ.}$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ได้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"หงายหลัง"	ยักหงาย	ยักหงาย	ยักหงาย
	-	ยักหลัง	ยักหลัง
	ตากหงาย	-	-
	-	-	หงายหลัง
	-	-	หงายทอง

ฉ) ประเภท 6 ศัพท์ มี 4 ประเภทย่อยซึ่งประกอบด้วย 4 ภาวส่วน ได้แก่

1) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสองถึง ส่วนศัพท์ที่ 2,3,4,5 และ 6 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ได้แก่ ภาวส่วนที่ 54 - 55
 ภาวส่วนที่ 54 คือ $\text{นศ.} = \text{สช.} / (\text{สฎ.})^2 / (\text{นศ.})^2 / \text{สช.}$ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ได้แก่

สฎ.	นศ.	สช.
"เมื่อกะม่วงหิมพานต์"	-	ลูกยาร่วง
ม่วงเล็กล่อ	-	-
ม่วงชนหัว	-	-
-	ลูกเล็กล่อ	-
-	ลูกท่ายล่อ	-
-	-	ลูกหัวครก

กระสวยที่ 55 คือ นศ. = สช./ (สช.)³ / สฎ./ นศ. มีจำนวน 1
หน่วยอรรถ ไค้แก่

สฎ.	นศ.	สช.
"ไม่คอยเต็มเต็ง"	-	ชากหูน
คุ่มคีมุร้าย"	ไม่เต็ม	-
-	ส้มสาม	-
-	-	ไม่เต็มบาท
-	-	ส้มส้ม
-	-	ห้ามห้าม

2) ศัพท์ที่ 1 และศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสองถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 3, 4, 5 และ 6 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ไค้แก่ กระสวยที่ 56 คือ สฎ. = นศ./ นศ. = สช./ (สช.)⁴
มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ไค้แก่

สฎ.	นศ.	สช.
"อ่อนปากเปือก"	คั้งคั้ง	-
-	แว๊ก ๆ / ว๊อก ๆ	แว๊ก ๆ
-	-	แบ๊ก ๆ
-	-	น่มน่ม
-	-	แจ๊ก ๆ
-	-	ปากเปือก

3) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2, 3, 4, 5 และ 6 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ได้แก่ ภาระส่วนที่ 57 คือ สฎ. = นศ. = สช./สฎ./นศ./ (สช.)³ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ได้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"มาก, เยอะแยะ"	ครัน	ครัน	ครัน
(สิ่งไม่มีชีวิต)	ไหลย	-	-
	-	กะลวย	-
	-	-	โซ
	-	-	ลวย
	-	-	จ้งหู

4) ศัพท์ที่ 1 ใช้เหมือนกันสามถิ่น ส่วนศัพท์ที่ 2 ใช้เหมือนกันสองถิ่น และศัพท์ที่ 3, 4, 5 และ 6 แต่ละศัพท์ใช้เพียงถิ่นเดียว ได้แก่ ภาระส่วนที่ 58 คือ สฎ. = นศ. = สช./นศ. = สช./นศ./ (สช.)³ มีจำนวน 1 หน่วยอรรถ ได้แก่

	สฎ.	นศ.	สช.
"มาก, เยอะแยะ"	ราสา	ราสา	ราสา
(สิ่งมีชีวิต)	-	รุกรบ	อูบอูบ
	-	หลาม	-
	-	-	จ้งหู
	-	-	ลวย
	-	-	โซ

4.2 ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำภาระส่วนการแปรของศัพท์ทั้ง 58 ภาระส่วนที่ได้จากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 (4.1) มาจำแนกเป็นประเภทใหญ่ ๆ 3 ประเภทคือ

4.2.1 ประเภทที่มีการใช้ศัพท์เหมือนกันทุกจุด

4.2.2 ประเภทที่มีการใช้ศัพท์ต่างกันทุกจุด

4.2.3 ประเภทที่มีการใช้ศัพท์เหมือนกันบางจุด และต่างกันบางจุด

การเปรียบเทียบศัพท์ในชั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์ว่าหากจุดเก็บข้อมูลมีการใช้ศัพท์เหมือนกันทุกศัพท์ และศัพท์ที่ปรากฏมีจำนวนเท่ากัน ถือว่าจุดเก็บข้อมูลนั้น ๆ มีการใช้ศัพท์เหมือนกัน หลักเกณฑ์นี้สามารถแจกแจงเป็นเกณฑ์ย่อยได้ดังนี้

ก) หากจุดเก็บข้อมูลทั้ง 3 จุดใช้ศัพท์จำนวนที่เท่ากันแทน 1 หน่วยขรรด และเป็นศัพท์ ๆ เดียวกัน ผู้วิจัยถือว่าจุดเก็บข้อมูลทั้ง 3 จุดนี้ใช้ศัพท์เหมือนกันประเภท

4.2.1

<u>ตัวอย่างที่ 1</u>	สฎ.	นศ.	สช.
หน่วยขรรด "รองเท้า"	เกือก	เกือก	เกือก
<u>ตัวอย่างที่ 2</u>	สฎ.	นศ.	สช.
หน่วยขรรด "หลุง"	หลุง	หลุง	หลุง
	คลัก	คลัก	คลัก

ในการนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การใช้ศัพท์ของหน่วยขรรดทั้งสองนี้มีกระสวน 2 แบบ คือ ตัวอย่างที่ 1 ได้แก่ สฎ.= นศ.= สช. และตัวอย่างที่ 2 ได้แก่ (สฎ.= นศ.= สช.)² *

ข) หากจุดเก็บข้อมูลทั้ง 3 จุด ใช้ศัพท์จำนวนที่เท่ากันแทน 1 หน่วยขรรด แต่ศัพท์ที่ใช้เป็นคนละศัพท์กัน ผู้วิจัยถือว่าจุดเก็บข้อมูลทั้ง 3 จุดนี้ใช้ศัพท์แตกต่างกันประเภท

4.2.2

<u>ตัวอย่างที่ 1</u>	สฎ.	นศ.	สช.
หน่วยขรรด "ผ้าขาวม้า"	ผ้าขาวม้า	-	-
	-	ผ้าซีกอาบ	-
	-	-	ผ้าซีกน้ำ

* ในการแสดงรูปแบบกระสวน ผู้วิจัยใช้เครื่องหมาย = ระหว่างจุดเก็บข้อมูลที่ใช้ศัพท์จำนวนเท่ากันและเป็นศัพท์ ๆ เดียวกันทุกศัพท์ และใช้เครื่องหมาย / คั่นระหว่างจุดเก็บข้อมูลที่ใช้ศัพท์แตกต่างออกไปจากหลักเกณฑ์นี้ ทั้งนี้การเรียงลำดับของจุดเก็บข้อมูลได้แก่ สฎ. มาก่อน นศ. และมาก่อน สช.

ในกรณีนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การใช้ศัพท์ของหน่วยวรรณคดีมีกระสวนแบบ
สฎ./นศ./สช.

หรือถ้าหากจุดเก็บข้อมูลทั้ง 3 จุด ใช้ศัพท์จำนวนที่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่า
จะมีการใช้ศัพท์ ๆ เดียวกันอยู่จำนวนหนึ่ง ผู้วิจัยก็จะวิเคราะห์ให้จุดเก็บข้อมูลทั้ง 3 จุด
ดังกล่าวใช้ศัพท์ที่แตกต่างกันประเภท 4.2.2 เช่นเดียวกับกรณีแรก

ตัวอย่างที่ 2	สฎ.	นศ.	สช.
หน่วยวรรณคดี "กระตัก"	อาย	อาย	อาย
	-	บัคสี	บัคสี
	-	เหนียม	-

ในกรณีนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การใช้ศัพท์ของหน่วยวรรณคดีมีกระสวนแบบ
สฎ./นศ./สช. เพราะถึงแม้ว่า สฎ., นศ. และ สช. จะใช้ศัพท์ อาย เหมือนกัน
หมด และ นศ. กับ สช. ใช้ศัพท์ บัคสี เหมือนกัน แต่ขณะที่ สฎ. มีศัพท์ใช้เพียง
1 ศัพท์ คือ อาย สช. อาจใช้ อาย หรือ บัคสี ก็ได้ และ นศ. อาจใช้ อาย
หรือ บัคสี หรือ เหนียม ก็ได้เพื่อแทนหน่วยวรรณคดี

ตัวอย่างที่ 3	สฎ.	นศ.	สช.
หน่วยวรรณคดี "โกรธ"	โกรธ	โกรธ	โกรธ
	หวิบ	หวิบ	-
	-	วิบ	วิบ
	ฉิว	-	-

ในกรณีนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การใช้ศัพท์ของหน่วยวรรณคดีมีกระสวนแบบ
สฎ./นศ./สช. เช่นกัน เพราะขณะที่ สช. ใช้ศัพท์ โกรธ หรือ วิบ แทนหน่วยวรรณคดี
นศ. อาจใช้ โกรธ หรือ วิบ หรือ หวิบ ก็ได้ และ สฎ. อาจใช้ โกรธ หรือ
หวิบ หรือ ฉิว ก็ได้

ตัวอย่างที่ 4	สฎ.	นศ.	สช.
หน่วยบรรณ "นิคเทียว, น้อยมาก"	-	นิกหุ้ย	นิกหุ้ย
	-	หนิค	นิก
	ซึ้ง	-	-
	-	-	แต็ค
	-	-	ตุงฉิค

ในกรณีนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การใช้ศัพท์ของหน่วยบรรณนี้ มีกระส่วนแบบ สฎ./นศ./สช. เพราะถึงแม้ว่า นศ. และ สช. จะใช้ศัพท์เหมือนกันถึง 2 ศัพท์ คือ นิกหุ้ย กับ หนิค/นิก แต่ขณะที่ สฎ. มีศัพท์ใช้เพียง 1 ศัพท์ คือ ซึ้ง นศ. อาจใช้ นิกหุ้ย หรือ หนิค ก็ได้ และ สช. อาจใช้ นิกหุ้ย หรือ นิก หรือ แต็ค หรือ ตุงฉิค ก็ได้เพื่อแทนหน่วยบรรณนี้

ค) หากจุดเก็บข้อมูลมีการใช้ศัพท์จำนวนเท่ากัน แต่เป็นศัพท์ที่เหมือนกัน สำหรับจุดเก็บข้อมูล 2 จุด และเป็นศัพท์ที่ต่างออกไปสำหรับจุดเก็บข้อมูลอีกจุดหนึ่ง ผู้วิจัยถือว่าจุดเก็บข้อมูลดังกล่าวมีการใช้ศัพท์ประเภท 4.2.3

ตัวอย่าง	สฎ.	นศ.	สช.
หน่วยบรรณ "พ่อสามี"	พ่อตัว	พ่อตัว	-
	-	-	โตะคา

ในกรณีนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การใช้ศัพท์ของหน่วยบรรณนี้มีกระส่วนแบบ สฎ.= นศ./สช. เป็นต้น

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถรวมกระส่วน 58 กระส่วนที่ วิเคราะห์ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 5 ประเภทด้วยกัน ดังนี้

รูปแบบที่ 1 สฎ.= นศ.= สช. ได้แก่ การที่ภาษาถิ่นทั้งสามใช้ศัพท์ เหมือนกันทั้งหมด มีจำนวนทั้งสิ้น 1,888 หน่วยบรรณ คิดเป็นร้อยละ 72.56 ของ หน่วยบรรณทั้งหมด รูปแบบที่ 1 นี้ประกอบด้วยกระส่วนที่ 1 และ 2 (ดูตารางที่ 2 หน้า 105)

รูปแบบที่ 2 สฎ./นศ./สช. ไค้แก่ การที่ภาษาดั้งสามใช้ศัพท์แตกต่างกันทั้งหมด มีจำนวนทั้งสิ้น 163 หน่วยย่อย คิดเป็นร้อยละ 6.27 ของหน่วยย่อยทั้งหมด รูปแบบที่ 2 นี้ประกอบด้วยกระส่วนต่าง ๆ ดังนี้คือ กระส่วนที่ 3,7,8, 9,16,17,18,19,20,21,25,26,27,28,32,33,34,37,43,44,45,47,48,49,50,51, 52,53,54,55,56,57 และ 58 (ดูตารางที่ 2 หน้า 105)

รูปแบบที่ 3 นศ.=สช./สฎ. ไค้แก่ การที่ภาษาดั้งนครศรีธรรมราชใช้ศัพท์เหมือนกับภาษาดั้งสงขลา แต่ภาษาดั้งสุราษฎร์ธานีใช้ศัพท์อื่น มีจำนวนทั้งสิ้น 229 หน่วยย่อย คิดเป็นร้อยละ 8.80 ของหน่วยย่อยทั้งหมด รูปแบบที่ 3 นี้ประกอบด้วยกระส่วนต่าง ๆ ดังนี้คือ กระส่วนที่ 6,11,14,22,30,39,40 และ 42 (ดูตารางที่ 2 หน้า 105)

รูปแบบที่ 4 สฎ.=นศ./สช. ไค้แก่ การที่ภาษาดั้งสุราษฎร์ธานีใช้ศัพท์เหมือนกับภาษาดั้งนครศรีธรรมราช แต่ภาษาดั้งสงขลาใช้ศัพท์อื่น มีจำนวนทั้งสิ้น 165 หน่วยย่อย คิดเป็นร้อยละ 6.34 ของหน่วยย่อยทั้งหมด รูปแบบที่ 4 นี้ประกอบด้วยกระส่วนต่าง ๆ ดังนี้คือ กระส่วนที่ 4,12,13,24,29,36 และ 41 (ดูตารางที่ 2 หน้า 105)

รูปแบบที่ 5 สฎ.=สช./นศ. ไค้แก่ การที่ภาษาดั้งสุราษฎร์ธานีใช้ศัพท์เหมือนกับภาษาดั้งสงขลา แต่ภาษาดั้งนครศรีธรรมราชใช้ศัพท์อื่น มีจำนวนทั้งสิ้น 157 หน่วยย่อย คิดเป็นร้อยละ 6.03 ของหน่วยย่อยทั้งหมด รูปแบบที่ 5 นี้ประกอบด้วยกระส่วนต่าง ๆ ดังนี้คือ กระส่วนที่ 5,10,15,23,31,35,38 และ 46 (ดูตารางที่ 2 หน้า 105)

จะเห็นได้ว่ารูปแบบที่ 1 ซึ่งแสดงหน่วยย่อยที่ภาษาดั้งสามใช้ศัพท์ร่วมกันมีอยู่ถึงร้อยละ 72.56 ของจำนวนหน่วยย่อยทั้งหมด อัตราดังกล่าวแสดงว่า ภาษาดั้งสุราษฎร์ธานี ภาษาดั้งนครศรีธรรมราช และภาษาดั้งสงขลามีความใกล้ชิดกันมาก เรียกได้ว่าเป็นภาษาดั้งย่อยของภาษาดั้งเดียวกัน สำหรับรูปแบบที่ 3,4 และ 5 นั้นรูปแบบเหล่านี้มีความคล้ายคลึงกันในแง่ที่ว่าทุกรูปแบบต่างแสดงการใช้ศัพท์เหมือนกัน 2 ดั้ง

และอีกถิ่นหนึ่งใช้ศัพท์แตกต่างออกไป ความแตกต่างของ 3 รูปแบบนี้อยู่ที่ถิ่นที่พูดเท่านั้น หากรวมจำนวนหน่วยอรรถรูปแบบที่ 3, 4 และ 5 เข้าด้วยกัน จะมีอยู่เป็นจำนวน ร้อยละ 21.18 ของหน่วยอรรถทั้งหมดซึ่งต่ำกว่าจำนวนหน่วยอรรถที่ภาษาถิ่นทั้งสามใช้ศัพท์ ร่วมกันมาก ส่วนจำนวนหน่วยอรรถที่ภาษาถิ่นทั้งสามใช้แตกต่างกันทั้งหมด (ได้แก่รูปแบบที่ 2) นั้น มีอัตราเพียงร้อยละ 6.27 ของหน่วยอรรถทั้งหมด นอกจากนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะ เปรียบเทียบหาระดับของความสัมพันธ์ระหว่างภาษาถิ่นย่อยทั้งสาม กล่าวคือ ผู้วิจัยใคร่ วิเคราะห์ดูว่า ภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา มีความคล้ายคลึงกัน ในระดับเดียวกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงนำผลของการศึกษาที่เสนอไว้ข้างต้นมาวิเคราะห์เพิ่มเติม โดยรวบรวมจำนวนหน่วยอรรถที่ภาษาถิ่นย่อยเหล่านั้นใช้ศัพท์แตกต่างกันไว้ด้วยกันเป็นคู่ ๆ ดังนี้

รูปแบบ	หน่วยอรรถที่	หน่วยอรรถที่	หน่วยอรรถที่
	สุฎ. ใช้ศัพท์ต่างจาก นศ.	สุฎ. ใช้ศัพท์ต่างจาก สช.	นศ. ใช้ศัพท์ต่างจาก สช.
สุฎ./นศ./สช.	163	163	163
นศ. = สช./สุฎ.	229	229	-
สุฎ. = นศ./สช.	-	165	165
สุฎ. = สช./นศ.	157	-	157
รวมจำนวนหน่วยอรรถ	<u>549</u>	<u>557</u>	<u>485</u>

จากการเปรียบเทียบจำนวนหน่วยอรรถที่ภาษาถิ่นย่อย 3 คู่ คือ สุฎ. กับ นศ., สุฎ. กับ สช., และ นศ. กับ สช. ใช้ศัพท์แตกต่างกันนั้น ปรากฏว่าภาษาถิ่น นครศรีธรรมราชกับภาษาถิ่นสงขลามีการใช้ศัพท์แตกต่างกันน้อยกว่าที่ภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช ใช้ศัพท์แตกต่างจากภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี และที่ภาษาถิ่นสงขลาใช้ศัพท์แตกต่างจากภาษาถิ่น สุราษฎร์ธานี

นอกจากจะพิจารณาการแปรของศัพท์ตามจุดเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยยังพิจารณาการแปรของศัพท์ตามกลุ่มความหมายด้วย¹ ซึ่งผลปรากฏว่าหมวดที่ 10 : ชื่อโรคและอาการผิดปกติในร่างกาย มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันมากถึงร้อยละ 53.85 ของจำนวนศัพท์ทั้งหมดในหมวดนี้ และหมวดที่ 9 : คำเรียกชื่ออาหารและเครื่องดื่ม เป็นหมวดที่มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันมาก เป็นอันดับรองลงมาคือร้อยละ 47.06 ของจำนวนศัพท์ทั้งหมดในหมวดนี้ หมวดอื่น ๆ ที่เหลือจะมีการแปรของศัพท์ต่ำกว่าร้อยละ 40 คืออยู่ระหว่างร้อยละ 20-38 ของจำนวนศัพท์ทั้งหมดของแต่ละหมวด ส่วนหมวดที่มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันน้อยมาก คือไม่ถึงร้อยละ 10 ได้แก่หมวดที่ 7 : คำใช้เรียกเวลา วัน และปี ได้มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันเพียงร้อยละ 3.70 ของจำนวนศัพท์ทั้งหมดในหมวดนี้ ส่วนหมวดที่ 13 : คำบุพบท มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันเพียงร้อยละ 6.67 และหมวดสุดท้ายคือ หมวดที่ 8 : จำนวนนับ มีการใช้ศัพท์แตกต่างกันเพียงร้อยละ 7.69 ของจำนวนศัพท์ทั้งหมดในหมวด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ดูตารางที่ 5 หน้า 111.

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ประเภทของหน่วยบรรณ 2,602 หน่วยบรรณ

<u>หมวดที่</u>	<u>ประเภทหน่วยบรรณ</u>	<u>1ศ.</u>	<u>2ศ.</u>	<u>3ศ.</u>	<u>4ศ.</u>	<u>5ศ.</u>	<u>6ศ.</u>	<u>รวม</u>
	<u>ชื่อหมวด</u>							
1.	คำเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ในร่างกายคน สัตว์ และพืช	98	19	7	-	-	-	124
	ก. ชื่อส่วนต่าง ๆ ในร่างกายคน และสัตว์							
	ข. ชื่อส่วนต่าง ๆ ของพืช							
2.	เครือญาติ และสรรพนาม	32	14	-	-	-	-	46
	ก. เครือญาติ							
	ข. คำสรรพนาม							
3.	คำเรียกเครื่องนุ่งห่มและเครื่องประดับ	22	11	2	1	-	-	36
4.	คำเรียกชื่อเครื่องมือเครื่องใช้ทั่วไป และเฉพาะถิ่น	85	28	11	2	1	-	127
5.	พืชและสัตว์ในท้องถิ่น	261	77	24	1	1	1	365
	ก. พืช							
	ข. สัตว์							
6.	สิ่งที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ตาม ธรรมชาติ	36	14	3	-	-	-	53
	ก. ดินฟ้าอากาศและสิ่งที่เกิดขึ้น ตามธรรมชาติ							
	ข. ทิศทาง							
	ค. กาลเวลา							

หมวดที่	ประเภทหน่วยบรรณ	1ศ.	2ศ.	3ศ.	4ศ.	5ศ.	6ศ.	รวม
	<u>ชื่อหมวด</u>							
7.	คำที่ใช้เรียกเวลา วัน และปี ก. คำเรียกเวลา ข. คำเรียกวัน และปี	26	1	-	-	-	-	27
8.	จำนวนนับ	24	2	-	-	-	-	26
9.	คำเรียกชื่ออาหารและเครื่องต้ม ก. อาหารคาว และเครื่องปรุงรส ข. ของหวาน และเครื่องปรุงรส ค. เครื่องต้ม	54	37	11	-	-	-	102
10.	ชื่อโรคและอาการผิดปกติในร่างกาย	18	15	6	-	-	-	39
11.	คำกริยา ก. คำกริยาทั่วไป ข. กริยาเฉพาะพระภิกษุ	743	96	40	4	1	-	984
12.	คำขยาย ก. คำขยายบอกลักษณะอาการ ข. คำขยายบอกกำหนด ค. คำขยายบอกจำนวนประมาณ ง. คำขยายเวลา จ. คำขยายแสดงคำถาม	307	88	28	4	1	4	432
13.	คำบุพบท	14	1	-	-	-	-	17
14.	คำลักษณะนาม	32	7	1	-	-	-	40

<u>หมวดที่</u>	<u>ประเภทหน่วยบรรณ</u>	<u>1ศ.</u>	<u>2ศ.</u>	<u>3ศ.</u>	<u>4ศ.</u>	<u>5ศ.</u>	<u>6ศ.</u>	<u>รวม</u>
	<u>ชื่อหมวด</u>							
15.	คำที่ใช้เกี่ยวกับความเชื่อ ศาสนา และพิธีกรรมต่าง ๆ	38	12	3	-	-	-	53
16.	เบ็ดเตล็ด	81	41	7	2	-	-	131
	<u>รวม</u>	1873	563	143	14	4	5	2,602

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระดานที่	หมวดที่		กระดาน														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	รวม
44.	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3
45.	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
46.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
47.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2	-	-	-	-	3
48.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
49.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
50.	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
51.	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
52.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
53.	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
54.	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
55.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
56.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1

กรรมส่วนที่	หมวดที่																รวม
	กรรมส่วน																
57.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	รวม
57.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
58.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
รวม	124	46	36	127	365	53	27	26	102	39	984	432	15	40	53	133	2,602

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบสัมพัทธภาพตามจุดเกาะยอด

กระแสน	หมวดที่		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	รวม	คิดเป็นร้อยละ ของหน่วยยอด ทั้งหมด
	รูปแบบกระแสน																			
ก.	สฎ.=บค./สช.		98	32	22	86	261	36	26	24	54	18	753	310	14	32	38	84	1,888	72.56
ข.	สฎ./บค./สช.		7	2	3	14	27	4	-	-	11	7	31	39	-	1	4	13	163	6.27
ค.	บค.=สช./สฎ.		7	6	7	8	31	5	-	-	10	8	79	42	1	2	3	20	229	8.80
ง.	สฎ.=บค./สช.		4	4	4	10	27	6	1	-	18	5	57	15	-	2	3	9	165	6.34
จ.	สฎ.=สช./บค.		8	2	-	9	19	2	-	2	9	1	64	26	-	3	5	7	157	6.03
	รวม		124	46	36	127	365	52	27	26	102	39	984	432	15	40	53	133	2,602	100.00

ตารางที่ 4 แสดงการยอดของจังหวัดต่างกัน 1 จุดและ 3 จุด

รูปแบบกระสวน	จำนวนหน่วยยอด	คิดเป็นร้อยละของหน่วยยอด ที่ใช้ทั้งหมดต่างกัน 1 จุดและ 3 จุด
สฎ./บศ./สช.	163	22.83
บศ./สช./สฎ.	229	32.07
สฎ./บศ./สช.	165	23.11
สฎ./สช./บศ.	157	21.99
รวม	<u>714</u>	<u>100</u>

ตารางที่ 5 แสดงการยอดของจังหวัดต่างกัน 1 จุด

รูปแบบกระสวน	จำนวนหน่วยยอด	คิดเป็นร้อยละของหน่วยยอด ที่ใช้ทั้งหมดต่างกัน 1 จุด
บศ./สช./สฎ.	229	41.56
สฎ./บศ./สช.	165	29.95
สฎ./สช./บศ.	157	28.49
รวม	<u>551</u>	<u>100</u>

ตารางที่ 6 แสดงค่าร้อยละของพื้นที่ต่างกันในตามกลุ่มความหมาย

หมวดที่	การแปรของพื้นที่ในจุดต่าง ๆ	เหมือน		ต่าง				จำนวนรวม	เหมือนกัน ร้อยละ	ต่างกัน ร้อยละ
		สฎ. = นต. = สช. / สฎ. / นต. / สช.	สฎ. = นต. = สช. / สฎ. / นต. / สช.	นต. = สช. / สฎ. / นต. / สช.	สฎ. = นต. = สช. / สฎ. / นต. / สช.	สฎ. = นต. = สช. / นต. / สช.				
7.	หมวดค่า ค่าที่ใช้เรียกเวลา วัน และปี	26	-	-	1	-	-	27	96.30	3.70
13.	ค่าบุพบท	14	-	1	-	-	-	15	93.33	6.67
8.	จำนวนนับ	24	-	-	-	-	2	26	92.31	7.69
14.	คำลักษณนาม	32	1	2	2	2	3	40	80.00	20.00
1.	คำเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย สัตว์ และพืช	98	7	7	7	4	8	124	79.03	20.97
6.	คำกริยา	753	31	79	42	57	64	984	76.53	23.47
7.	คำขยาย	310	39	42	15	15	26	432	71.76	28.24
15.	ค่าที่ใช้เกี่ยวกับความเชื่อ คำสาป และพิธีกรรมต่าง ๆ	38	4	3	3	3	5	53	71.70	28.30
5.	พืชและสัตว์ในท้องถิ่น	261	27	31	27	27	10	365	71.51	28.49
2.	เครื่องมือ และสรรพนาม	32	2	6	4	4	2	46	69.57	30.43
6.	สิ่งที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ	36	4	5	6	6	2	53	67.93	32.07
4.	คำเรียกเครื่องมือเครื่องใช้ทั่วไปและเฉพาะถิ่น	86	14	8	10	10	9	127	67.72	32.28
16.	เบ็ดเตล็ด	84	13	20	9	9	7	133	63.16	36.84
3.	คำเรียกเครื่องมือและเครื่องประดับ	22	3	7	4	4	-	36	61.11	38.89
9.	คำเรียกชื่ออาหารและเครื่องดื่ม	54	11	10	18	18	9	102	52.94	47.06
10.	ชื่อโรคและอาการที่ผิดปกติในร่างกาย	13	7	8	5	5	1	39	46.15	53.85